Proces s vedením protistátního spikleneckého centra v čele s Rudolfem Slánským

Výslech svědků k trestné činnosti Slánského

PRAHA 21. listopadu (ČTK) — Hlavní líčení proti vedení protistátního spikleneckého centra v čele s Rudolfem Slánským pokračovalo v závěru svého prvního dne, ve čtvrtek 20. listopadu, ve večerních hodinách výpovědmi svědků k trestné činnosti Rudolfa Slánského.

Jako první svědek vystoupil starý profesionální mezinárodní špion a bývalý agent Národní politiky **Josef Vondráček**, který vypovídal o svých špionážních spojeních, zejména s Geiringerem-Granwillem a o rozhovorech, v nichž mu Granwille sdělil, že dostávají špionážní zprávy od Slánského již v době první republiky.

Předseda: Vy jste byl vyloučen z komunistické strany jako trockista?¢

Svědek Vlk: Ano, v roce 1935. Po tomto roce jsem pak navázal styky s tehdy známými trockisty Kalandrou a Gutmanem a za okupace jsem spolupracoval s dalšími trockisty, a to zejména s Ladislavem Pluhatem, dr. Gildenem, Černým a dr. Pavlem Hrubým. Snažili jsme se za okupace vytvořit československému lidu viru ve vítězství Sovětského svazu, a to různými lžemi a pomluvami. Když bylo jasné, že Sovětský svaz zvítězí, dohodli jsme se, že budeme ve své trockistické činnosti pokračovat a vstoupíme do komunistické strany. Po osvobození jsme založili trockistickou skupinu, kterou jsme nazvali »Velká rada«. Jejím cílem bylo, abychom se veřtili na důležitá hospodářská i politická místa a pak abychom z nich skodili lidově demokratickému zřízení.¢

Prokurátor: »Kdo byli vašimi spolci v této nepřátelské činnosti mimo rámec „Velké rady"?¢

Svědek Vlk: »Někteří trockisté, zejména Ing. Milan Raiman a Ing. Růžena Vojinová a ještě jiní. Později to byl Slánský, Frejka a Taussigová, kteří ve své nenávisti vůči pracujícímu lidu nás prosazovali na různé vysoké funkce. Oporou v naší činnosti bylo členství v komunistické straně, které jsme za pomoci těchto spojenců neoprávněně získali.¢

Prokurátor: »Jak jste se vy, jako trockisté, stali vůbec členy komunistické strany?¢

Svědek Vlk: »Stali jsme se jimi za přímé pomoci Slánského, který mně osobně odevzdal členskou legitimaci. Bylo to v srpnu nebo v září 1945.¢

Prokurátor: »A kde se to odehrálo?¢

Svědek Vlk: »Na ústředním sekretariátu přímo v pracovně Slánského. Slánský mi legitimaci odevzdal přes to, že mu byly známy moje styky s Kalandrou a Gutmanem a že znal moji trockistickou minulost.¢

Prokurátor: »To tedy znamená, že vám Slánský zcela vědomě umožnil po osvobození pokračovat v trockistické činnosti a že vám pomohl krýt vaši nepřátelskou činnost právě legitimací člena komunistické strany.¢

Svědek Vlk: »Ano, to je pravda.¢

Předseda: »Jaké nepřátelské úkoly vám dával Slánský?¢

Svědek Vlk: »Slánský využil toho, že jsme se téměř všichni podvodným způsobem za pomoci trockista naší skupiny Pluhate stali členy odbojové skupiny „V boj". Většina z nás v odboji vůbec nepracovala, ba naopak kolborovala s nacisty. Slánský to věděl a jako t. zv. „odbojáře" nás prosazoval na důležitá místa ve Svazu národní revoluce, později ve Svazu bojovníků za svobodu. Naším úkolem bylo zmocnit se těchto masových organisací a využít jich k protistátní činnosti. To jsme také činili. Abychom si upevnili posice na místech, která jsme získali, zvolili jsme Slánského s jeho plným souhlasem čestným předsedou skupiny „V boj".«

Vysvětlil, že o jejich spolupráci se Slánským na trockistické základně věděla také Ing. Taussigová, která měla se svědkem osobní rozpory staršího data, dr. Vlk oznámil, že trockista Pluhat mu sjednal schůzku s Taussigovou, aby rozpory v zájmu další spolupráce byly odstraněny.

Svědek Vlk: »Taussigová mi položila přímou otázku, s kým vlastně jdu, zda se Slánským nebo s Gottwaldovým vedením. Odpověděl jsem jí, že půjdu se Slánským již proto, že mi osobně odevzdal legitimaci. Naznačil jsem jí také, že o Slánského zločinecké činnosti vím a že také postupuji podle jeho pokynů.«

Prokurátor: »Tak vy jste tuto v podstatě kontrarevoluční dohodu uvítal. Čeho jste chtěl dosáhnout vaší protistátní činností?¢

Svědek Vlk: »Ta spočívala především v nepřátelské kádrové politice a sabotáži. Využili jsme svých posic k tomu, že jsme obsazovali důležitá místa nespolehlivými lidmi a přímo nepřátelskými lidově demokratickému zřízení. Náš cíl byl likvidace tohoto zřízení a nastolení kapitalismu v Československu.«

Prokurátor: »Na této základně jste se také shodli se Slánským?¢

Svědek Vlk: »Ano, poněvadž naše cíle byly totožné.«

*

Dalším svědkem žaloby byl bývalý vyslanec ČSR v Izraeli **Eduard Goldstücker**. Byl rovněž členem spikleneckého spiknutí vedeného Rudolfem Slánským. Vypovídal, že dostal od Rudolfa Slánského přímý příkaz ke špionážní činnosti, kterou od roku 1947 prováděl pro britského agenta Koni Zilliacuse a přímo i pro Slánského a Gemindra.

Předseda: »Jak vás Rudolf Slánský získal pro toto nepřátelskou spolupráci?¢

Svědek Goldstücker: »Začátkem roku 1946 mi dal Slánský v rozmluvě najevo, že je o mně informován, že zná mou minulost, můj židovský buržoasní původ, sionistické zaměření a mé rozsáhlé styky s různými nepřátelskými elementy na západě a s prozápadními skupinami. Moje obavy, že má minulost mi bude na závadu, rozptýlil Slánský výzvou, že počítá s mou spoluprací a má se mnou nějaké plány. Doporučil mi, abych si dal změnit jméno, což mu umožní lépe mne prosazovat. Na jeho nabídku na spolupráci jsem přistoupil a slíbil, že budu pracovat pod jeho vedením podle jeho pokynů.«

Prokurátor: »Jaké pokyny vám dal Slánský před vaším odjezdem do Londýna v roce 1947?¢

Svědek Goldstücker: »Řekl mi, že do Londýna odjíždí jako tehdejší nový velvyslanec Bohuslav Kratochvil, který je s ním ve spojení. Mým úkolem bude spolupracovat s ním.«

Dále svědek Eduard Goldstücker vypovídal o jiných pokynech, jimiž Slánský přímo řídil jeho špionážní práci a potvrdil, že Slánský byl v přímém špionážním spojení s agentem Zilliacusem prostřednictvím Arthura Londona. Svědek Goldstücker zprostředkovával spojení se Zilliacusem též Gemindrovi a Frejkovi.

V srpnu 1949 vyslal Slánský Goldstücka do Izraele.

»Slánský mně řekl, pokračoval svědek, že funkci vyslance v Izraeli jsem dostal proto, že jsem se v Anglii osvědčil a dobře pracoval podle jeho pokynů. Doufá prý, že se právě tak dobře osvědčím v Izraeli.«

Prokurátor: »Co tím měl na mysli Slánský, když řekl, že zde dobře pracoval podle jeho pokynů.¢

Svědek Goldstücker: »Tato jeho slova pro mne znamenala — a myslím, že nemůžu nic jiného znamenat — uznání za služby, které jsem mu prokázal při zprostředkování špionážního spojení se Zilliacusem. Line, kterou mi dal v našem rozhovoru, byla linií přátelské spolupráce s izraelskou vládou a sionisty. Mluvil o Izraeli se sympatií a přátelstvím, takže z toho vyplývalo, že považuje Izrael za spřátelený stát, o jehož vzniku má sám zásluhy.«

Svědek Goldstücker splnil své špionážní úkoly podle Slánského pokynu i v Izraeli a zprostředkoval Slánskému spojení s vedoucími sionisty. Podle pokynů Gemindera napomínal návrati některých sionistů do Československa a tak umožňoval pronikání nepřátelských živlů do naší vlasti.

*

Poté vyslechl senát Státního soudu výpověď svědka **Dr Pavla Kavana**, bývalého úředníka ministerstva zahraničních věcí, který zprostředkoval Slánskému špionážní spojení se Zilliacusem. Zilliacus se podle Kavanovy výpovědi po prvé setkal se Slánským bezprostředně po své návštěvě u Tita. Svědek Kavan prohlásil, že znal další špionážní spojení Slánského na Zilliacuse přes někejdního velvyslance v Anglii, zrádce Bohumila Laboura, jehož zástupce Eduarda Goldstücka a Arthura Londona. Kavan sám udržoval spojení pro Gemindera a Margolia. Vypovídal podrobně o této své činnosti, v níž se řídil pokyny Slánského, a uvedl!i ho v plném rozsahu ze špionáže a velezrady.

*

Jako další svědek předstoupil před soud bývalý sionistický novinář a ředitel **Mordechaj Oren**. Tento aktivní sionistický pracovník v mezinárodním měřítku a člen různých sionistických organisací se jako význačný pracovník sionistického ústředí zabýval problémy sionistické špionážní činnosti. Byl agentem anglické špionážní služby a plnil jejíj úkoly v řadě států, kam dojížděl pod záminkou novinářské činnosti. Od roku 1945 měl svůj hlavní stan ve státech lidově demokracií, kde pod maskou obrácce míru a přítele SSSR se snažil získat pro vlastní spolupráci se sionisty a jejich imperialistické chlebodárce osoby, stojíc ve vysokých funkcích ve vládách a vůdčích politických stranách.

Svědek Oren: »V zájmu sionismu a anglické špionážní služby jsem se setkával s činiteli titovské fašistické kliky. Z rozhovoru s nimi jsem se dozvěděl o spolupráci generálního tajemníka KSČ Rudolfa Slánského s touto klikou. Dozvěděl jsem se, že ve svém státě provádí linii podobnou titovské.«

Prokurátor: »Od koho jste se to dozvěděl?¢

Svědek Oren: »První, kdo mi řekl o zrádcovské úloze Rudolfa Slánského v ČSR, byl náměstek ministra zahraničních věcí Jugoslavie dr. Aleš Bebler. Potvrdil mi to i ideolog a theoretik titovské fašistické kliky Moše Pijade. O svém spojení se Slánským mi řekl, že ho zná z různých setkání s ním, že zná jeho politickou mentalitu a jeho činil o uskutečnění téže politiky v ČSR jakou titovci uskutečnili v Jugoslavii. Pijade mi vysvětlil, že souhlas Slánského s Gomulky s resolucí Informbyra o titovské klice v Jugoslavii nemá nic společného s jejich skutečným stanoviskem.«

Předseda: »Je vám známo, prostřednictvím koho byl Pijade ve spojení s obviněným Rudolfem Slánským?¢

Svědek Oren: »Pijade mi řekl, že spojení s Rudolfem Slánským udržuje prostřednictvím izraelského vyslance v ČSR Ehuda Avriela Uberalla. Totéž mi potvrdil sám Avriel. Ten mi sdělil, že zjmenovitě Rudolfa Slánského jako člověka, který titovčám pomáhá a souhlasí se zrádcovskou linií titovské kliky. Když jsem hovořil při své návštěvě v Praze s vyslancem Avrielem, řekl mi, že v ČSR je povolenými agenty a zrádci zastoupen i Izraele. Avriel to prý z rozhovoru generálního tajemníka KSČ Rudolfa Slánského, který schválil i jiné věci ve formě pomoci Izraeli. Avriel mi sdělil, že Slánský byl též ve spojení s tehdejším izraelským ministrem zahraničí Ben B. Seretem.«

Svědek Oren dále vypovídal o svých těsných stycích s vedoucími představiteli anglo-amerických imperialistů, kteří se před mím netajili skutečností, že připravují novou světovou válku a mají hotové plány na zničení Sovětského svazu! Byl to zejména proslulý reakční ministr zahraniční britské laboouristické vlády Morrisson, který hrubě a sprostě napadal Sovětský svaz, přiznával Orenovi, že Zilliacus je velkým obhájcem britského imperialismu, starým agentem britských reakčních vlád a zavilým nepřítelem Sovětského svazu a zemí lidové demokracie. Morrisson věděl o tom, že Zilliacus má důvěrné přátele ve vysokých funkcionářích strany a vlády v zemích lidové demokracie, že se přímo účastnil ve službách tábora války na přípravě zrady titovské fašistické kliky v Jugoslavii. Svědek Oren potvrdil, že si osobně opatřoval za svého pobytu v Praze v roce 1951 důkaz o případu Rudolfa Slánského. »Avšak — končí svědek svou výpověď — více informací jsem si opatřit nemohl, protože jsem byl zatčen.«

*

Svědek Jaromír Kopecký, bývalý vyslanec v Bernu, vypovídal o své spolupráci s vedoucím americké špionážní služby pro Evropu Allanem Dullesem za druhé světové války i po ní, jak je již známa z dřívějších procesů. Uvedl, že americká výzvědná služba se snažila mimo jiné proniknout do Komunistické strany Československa, a proto navazovala spojení s vhodnými činiteli KSČ jak v republice, tak i v cizině.

Předseda: »S kým konkrétně v ČSR navázala americká výzvědná služba takové spojení?¢

Svědek Kopecký: »Je mi znám případ bývalého korespondenta ČTK ve Švýcarsku Antonína Haška, švagra Rudolfa Slánského, který udržoval spojení a americkou výzvědnou službou prostřednictvím Františka Glásra.«

Svědek dále uvádí, že mu byly velmi nápadné časté Haškovy cesty ze Švýcarska do Prahy, o nichž mu Hašek sám říkal, že zsi jezdí do Prahy pro rozumě, a to ke svému švagrovi Rudolfu Slánskému, u kterého také v Praze vždy bydlel.

Předseda: »A co je vám známo o spojení Rudolfa Slánského s vedoucím americké výzvědné služby v Evropě Allanem Dullesem?¢

Svědek Kopecký: »Glásr mi říkal, že přes Haška navázal spojení Dulleovým vedoucím sběrnu zprávy přímo od Rudolfa Slánského. Naposledy o tom Glásr mluvil, jak si vzpomínám, v Bernu 17. února 1948, kdy jsem se tam zastavil na zpáteční cestě ze Zürichu do Prahy. Říkal mi, že Hašek dává velmi cenný špionážní materiál, který má od svého švagra Slánského, tehdy generálního tajemníka KSČ. Glásr si tento špionážní materiál velmi pochvaloval a uvedl, že je také cenen jeho šéfem.«

Předseda: »To znamená Allan Dulles.¢

Svědek Kopecký: »Ano.«

Na dotaz předsedův, co je mu známo o Vladimíru Clementisovi, svědek uvedl, že z rozhovoru s Ripkou, Zenklem, Drtinou, Fürthem a jinými se dověděl, že Clementis podporuje a provádí prozápadnickou politiku titovskou, že se Titovi postavil o to, aby se Clementis dostal na svobodu z internace a stal se členem britského rozhlasu pro slovenské vysílání. Clementis vůbec dělal v Londýně význačnou kariéru. Po válce pokračoval ve spolupráci s titovci a začal již v Londýně a plně prováděl jeho politiku, namířenou ke spojenectví Československa s buržoasním západem.

Svědek Kopecký: »Mnou uvedení protikomunističtí politikové považovali Clementise za člověka, jehož jsou komunisté jim na tomto vedoucím místě (poznámka: Clementis byl tehdy státním tajemníkem v ministerstvu zahraničních věcí) nejen nevadí, ale naopak s ním počítali při provádění svých plánů na ovládnutí Československa západními kapitalisty. Že dr. Clementis skutečně prováděl Benešovu politiku, vím nakonec od Beneše samého, když mi při jedné z audiencí odpovědě na dotaz, proč má nás mnohé zmínil Clementise, že Clementise, který je komunista, Beneš mi říkal, že Clementis je jeho člověk, že s ním těsně spolupracuje a že provádí jeho prozápadnickou politiku. Doklad kladného postoje Beneše vůči Clementisovi a potvrzení toho, že Clementis, se projevilo i v roce 1948, kdy sám Beneš se zasadil o to, aby právě Clementis se stal zahraničním ministrem ČSR.«

*

Dále byl vyslechnut **Oskar Langer**, občan Spojených států amerických, který se vrátil z Ameriky na Slovensko, kam ho poslali amerští sionisté. Dr Winterstein, vedoucí československých sionistů, mu doporučil obrátit se na Slánského, který má pro sionisty značný pochopení.

Předseda: »Co vám řekl dr. Winterstein o připravovaném restitučním zákoně?¢

Svědek Langer: »O tom říkal, že ho připravil ve spojení se Slánským, který slíbil, že bude podporovat prosazení tohoto zákona.«

Předseda: »A co mělo představovat tento restituční zákon?¢

Svědek Langer: »Podle dr. Wintersteina měl tento zákon ten účel, aby sionisté dostali do svých rukou židovský majetek těch, kteří se vrátili z koncentračních táborů, i těch, kteří se nevrátili, aby tímto způsobem za pomoci Rudolfa Slánského rozšířili svou hospodářskou moc a tak vybudovali posice, které by jim umožnily zvrat lidově demokratického režimu v Československu.«

Předseda: »Jakým způsobem bylo k vyjmení spojení se Slánským?¢

Svědek Langer: »Slánského jsem navštívil ve srpnu 1947 na ústředním sekretariátě. Slánský pravil, že bude obsazovat důležitá místa v hospodářském, politickém i veřejném životě sionisty a buržoasními nacionalisty. Takto mi Slánský dal linii pro moc nepřátelskou činnost a mluvil při tom o tak zvaném antisemitismu.«

Předseda: »Jak jste rozuměl tomuto antisemitismu?¢

Svědek Langer: »Tomuto antisemitismu jsem rozuměl tak, že bychom označili za antisemitismus, kdyby se někdo stavěl proti našim záměrům.«

Prokurátor Urválek se svědka otázal, co ví o nepřátelské činnosti Franka a Fischla.

Svědek Langer: »Franka jsem navštívil asi v prosinci 1948 na ústředním sekretariátu KSČ, kde jsem hovořil o perspektivách československého zahraničního obchodu a uvedl jsem, že je třeba udržet závislost Československa na západních kapitalistických státech. Při té příležitosti jsem se ho zeptal na jeho názor na Marshallův plán. Vyjádřil se tak, že byla chyba, že Československo nepřistupilo na podmínky Marshallova plánu.«

Předseda: »Co jste usoudil z tohoto výroku Franka?¢

Svědek Langer: »Usoudil jsem z toho, že Frank je nepřítelem lidově demokratického zřízení v Československu a že chce dostat československé hospodářství do područí imperialistických mocností.«

O dr. Fischlovi vypovídal, že byl v těsném styku se sionisty a že dal povolení k tomu, aby byl vydán cestovní pas dr. Wintersteinovi k odjezdu do zahraničí.

*

Posledním svědkem prvního dne přelíčení byla Daniela Kaňková, jež byla ve spojení s příslušníkem americké špionážní služby ve Frankfurtu nad Mohanem Herbertem Kaudersem. Obdržela prostřednictvím spojky od něho v roce 1951 dva dopisy.

Předseda: »Co to bylo za dopisy?¢

Svědkyně Kaňková: »Jeden dopis byl určen mně. Žádal mne v něm, abych si našla cestu k Rudolfu Slánskému, bývalému generálnímu tajemníku KSČ a tehdy náměstku ministra vnitra, a vyřídila mu dopis.«

Předseda: »V této době jste se seznámila s obsahem tohoto dopisu?¢

Svědkyně Kaňková: »Dopis jsem otevřela a seznámila se s jeho obsahem.«

Předseda: Jaký byl obsah dopisu?¢

Svědkyně Kaňková: »V dopise upozorňovala americká rozvědka Rudolfa Slánského na nebezpečí jeho zatčení. Nabízela mu útěk do zahraničí, poskytnutí asylu a kariéry. Dále bylo v dopise žádáno o stanovení termínu, kdy má být uskutečněn útěk, a byla uvedena hesla, která měl vysílat americký vysílač Svobodná Evropa v určitou hodinu, jako potvrzení toho, že celá akce je řízena ze západu.«

Prokurátor: »Co jste učinila po této zprávě?¢

Svědkyně Kaňková: »Byla jsem zaujetěna, a tak mi bylo znemožněno splnit úkoly dané mi americkou rozvědkou.«

Výslechem Kaňkovské byl zakončen první den hlavního líčení.

Výslech obviněného B. Gemindera

PRAHA 21. listopadu (ČTK) — Druhý den procesu s vedením protistátního spikleneckého centra v čele s Rudolfem Slánským byl zahájen výslechem obviněného Bedřicha Gemindera. Obviněný hovořil lámanou češtinou. Na otázku předsedy, jaké je národnosti, odpovědě, že české.

Předseda: »Hovoříte dobře česky?¢

Obviněný: »Ano.«

Předseda: »Nebo chcete tlumočníka?¢

Obviněný: »Nikoliv.«

Předseda: »Rozumíte otázkám a budete dávat také v jazyku českém odpovědi?¢

Obviněný: »Ano.«

Předseda: »Chápete a rozumíte, z jakých trestných činů jste vinen žalobou státního prokurátora?¢

Obviněný: »Ano. Cítím se vinen v plném rozsahu obžaloby.«

Předseda: »Byl jste členem protistátního spiknutí, v jehož čele byl obviněný Rudolf Slánský?¢

Obviněný: »Ano.«

Předseda: »Vyzvětlete, proč vás Slánský získal k této spiklenecké činnosti a proč se opíral o vás ve své nepřátelské rozvratné činnosti?¢

Obviněný: »Byl jsem Slánskému blízký dlouhodobým pracovním vztahem. Znal mé kosmopolitické, sionistické zatížení, mé svazky se západem i to, že vždy stavím do popředí své osobní kariéristické zájmy. Slánský na mne spoléhal, že mu budu dobrým pomocníkem.«

Předseda: »Splnil jste toto očekávání Slánského?¢

Obviněný: »Ano, splnil. Vždy jsme byli dobří přátelé již před válkou. Vždy jsem byl Slánskému blízký. Byl jsem mu oddán, lehko jsem podléhal jeho vlivu a Slánský to věděl. Slánský vše to dovedně využil, aby mne připoutal k sobě.«

Předseda: »Co bylo Slánskému známo o vaší minulosti?¢

Obviněný: »Jako dobří přátelé jsme před sebou nic netajili. Slánský věděl, že pocházím z židovské buržoasní obchodnické rodiny, že jsem prožil bezstarostné mládí a že pohodlnost mi brání ve mne hodnotný starostí denního života, věděl také, že moje výchova je usměrňována tak, abych byl oddělován od dělnického hnutí komunistické strany, abych byl svázán s buržoasní. Věděl dějepis i to, že mám svázán se západním světem přes svého bratra Zikmunda Gemindera, který žije v Santiago de Chile, kde má zubní ambulatorium, a že jsem s ním v písemném spojení. Jako studující roku 1912 jsem se stal členem sionistické organisace mládeže, v níž jsem působil několik let. Styky, které jsem navázal jako její člen, mne spoutaly s maloměšťáckým a kosmopolitickým prostředím, nepřátelským k dělnickému hnutí komunistické strany.«

Prokurátor: »Jaký poměr jste měl k československému pracujícímu lidu?¢

Obviněný: »Nebyl jsem srostlý se zájmy československého lidu. Zůstaly mně cizí jeho národní zájmy.«

Prokurátor: »Jaké vztahy a ke kom měla vaše rodina?¢

Obviněný: »Moje rodina měla těsné vztahy k maloměšťáckému prostředí.«

Prokurátor: »Jaké školy jste navštěvoval?¢

Obviněný: »Navštěvoval jsem německé školy v Ostravě. Již v roce 1919 jsem opustil Československo a středoškolské studium jsem dokončil v Berlíně, kde jsem maturoval. Tak je skončení studií jsem se pohyboval v maloměšťáckém, kosmopolitickém, sionistickém prostředí, kde se mluvilo německy, a to mělo také vliv na to, že nevládám český jazyk.«

Prokurátor: »A nenaučil jste se za celou tu dobu době česky mluvit a dokonce ani v roce 1946, kdy jste přijel do Československa a zaujal odpovědnou funkci v apparátě KSČ.«

Obviněný: »Ano.«

Prokurátor: »A který jazyk umíte dokonale?¢

Obviněný: »No, německý.«

Prokurátor: »Skutečně umíte dobře německy?¢

Obviněný: »Už jsem dlouho nemluvil německy, ale ovládám německý jazyk.«

Prokurátor: »Ovládáte jazyk německý asi tak jako český?¢

Obviněný: »Ano.«

Prokurátor: »Tak vy vlastně neumíte žádný jazyk pořádně. Typický kosmopolita.«

Obviněný: »Ano.«

Prokurátor: »S těmito vlastnostmi jste se vetřel do KSČ. Je tomu tak?¢

Obviněný: »V roce 1921 jsem vstoupil do KSČ, jejímž členem jsem zůstal až do svého odhalení v roce 1951.«

Prokurátor: »Proč jste to udělal?¢

Obviněný: »Tehdejší vzestup revolučního dělnického hnutí mě přivedl do KSČ stejně jako jiné třídně cizí kapitalistické živly, které své úzké osobní zájmy spojovaly se strastnými dělnickými zvoláními. Hnána a spojovaly svou touhu na společenské uplatnění s tímto vzestupem. Mnoho z těchto lidí se dostalo na protistranickou základnu a stali se dokonce aktivními rozvratníky a rozbíječi. Spolu s nimi jsem se dostal do strany i já.«

Prokurátor: »S takovými nepřátelskými živly jste se spojil také vy v protistranické linii?¢

Obviněný: »Ano. S těmito lidmi, zatíženými buržoasní minulostí, jsem se spojil a začal tento spojovací spojil jsem se novelou roce 1923 s Aloisem Neurathem, který byl odhalen jako trockista a vyloučen ze strany, v roce 1927 s Friedem, který byl odstraněn z vedení KSČ pro svoje hrubé politické chyby a protistranické postoje, v roce 1930 jsem se spřátelil a spojil s Josefem Guttmannem, který byl v roce 1933 odhalen jako zarytý trockista a vyloučen ze strany. V období let 1926—1935 jsem se spřátelil a spojil s různými židovskými nepřátelskými kosmopolitickými elementy, jako byl Reicin, Polák, Frejka a další, kteří tehdy uměli maskovat své rozvratné činy proti straně a dlouhou dobu zůstali neodhaleni, až nakonec stejně jako já se spojili ke spiknutí a byli spolu se mnou odhaleni.«

Prokurátor: »Tedy vaše měšťácká kapitalistická minulost a spojení s nepřátelskými živly v KSČ vám nedovolily, abyste se stal skutečným komunistou?¢

Obviněný: »Je tomu tak. Postupně jsem se rozcházel s lidmi strany a dostal jsem se na protistranickou platformu, až nakonec spojení se Slánským mne definitivně vehnalo do tábora nepřátel strany.«

Prokurátor: »Jakým způsobem vás Slánský ovlivnil a připoutal k sobě?¢

Obviněný: »Počínaje rokem 1929 se dostal Slánský do popředí této společnosti straně nepřátelských elementů. Svým nekrotným kariérismem, intrikami a diktátorským vystupováním si začal podmaňovat přátele, kterých jsem se zmínil. Reicin, Polák a Frejka, a stal se jejich uznávaným autoritou. Slánský toho využil a vytvářel z nich svou osobní oporu. Tak jsem se v roce 1930 setkal se Slánským a dostal se do jeho vlivu.«

Prokurátor: »Při jaké příležitosti jste se seznámil se Slánským?¢

Obviněný: »Bylo to v roce 1930. Tehdy jsem se hlásil na základě rozhodnutí strany u Slánského, abych začal spolupracovat po stránické linii. Slánský tehdy vyřizoval organisační záležitosti ústřední KSČ. Během naší spolupráce Slánský poznal, že se mu bezvýhradně podřizuji, že podléhám jeho vlivu a že se stanu jeho poslušným nástrojem. Naše přátelství se tak rychle vyvíjelo, že hned na začátku naší známosti mi Slánský přiznal, že je v styku s Friedem, který byl ve spojení s Aloisem Neurathem, k němuž měl úzký politický vztah a byl stejně jako Neurath obdivovatelem Zinovjeva. Slánský mi také řekl, že je v těsném poli. Sledmi spojení s Josefem Guttmannem, a jeho prostřednictvím a dalšími trockisty Friedmannem, Freundem a Fuchsem, kteří byli jako on aktivními exponenty mezinárodní trockistické bandy v ČSR. Od Slánského jsem také tvrdil, že jsem se s trockistou Freundu je ve spojení s jeho švagrem, tehdejším šéfem sovětské diplomatické mise, se v Praze Arosjevem, jenž byl později odhalen jako exponent zrádce Zinověva. K přátelům Slánského patřil tehdy také Moskovič. Reicin a v témž jsem byl ve spojení i já.«

Prokurátor: »Tehdy už jste byli se Slánským dobrými přáteli. Měli jste stejné názory, neměli jste před sebou žádné tajemství, věděli jste jeden o druhém, že jste ve skutečnosti kosmopolitické a KSČ.«

Obviněný: »Je tomu tak. Protistranické nepřátelské stanovisko Slánského se projevilo jeho vystoupením v otázce lidové fronty a odtržením od gottwaldovské linie strany. Za svého pobytu v SSSR jsem byl ve spojení s trockistickými novináři, kteří by byli později odhaleni jako nepřítel komunistického hnutí a imperialistický agent. Tak se už před válkou formovaly svazky mezi mnou a Slánským, které nemohly vyčuštit jinak než protistranickou platformu, spojení protistranické. Proto jsme také spojili svoji osobní a politickou budoucnost a nakonec jsem se stal členem protistátního spikleneckého špionážního centra, které vytvořil a vedl Rudolf Slánský.«

Předseda: »Jakým způsobem jste se zúčastnil činnosti tohoto protistátního centra a v jakém smyslu se cítíte vinen?¢

Obviněný: »Cítím se vinen tím, že jsem se dal ve druhé polovině roku 1946 pod vlivem své buržoazní minulosti a svého kosmopolitního sionistického zatížení získat Slánským, se kterým jsem byl již před válkou na stejné protistranické platformě, do protistranického a protistátního špionážního spikleneckého centra, které Slánský vybudoval a vedl. Já, Slánský i naši společníci ve vedení spiklenecého centra jsme byli v jednom šiku a fašistickými titovskými zrádci ve službách anglo-amerických imperialistů. Podle vzoru titovské zrádcovské kliky jsme zaměřovali své nepřátelské úsilí k tomu, abychom uchvátili vedení KSČ a státního aparátu, abychom vytvořili předpoklady k odtržení Československa od mírového tábora a k jeho převedení do područí západních imperialistů. Současně s přípravou likvidace lidově demokratického řádu jsme usilovali o isolaci a později o odstranění prezidenta republiky. Od svého zapojení do spiknutí v r. 1946 jsme spolu se Slánským a dalšími společníky rozestavili své lidi do význačných funkcí ve stranickém a státním aparátě. Kosmopolita Frejka a buržoasní nacionalista Frank prováděli totéž na hospodářském úseku.

Cítím se také vinen tím, že jsem splnil nepřátelské úkoly, které mi dal Slánský, pokud šlo o ministerstvo zahraničních věcí. S jeho pomocí a podporou jsem tlačil do ústředí ministerstva zahraničních věcí trockistu Artura Londona a dále Dufka a na odpovědné funkce zahraničněpolitických úřadů sionistu Eduarda Goldstückera a Richarda Slánského. Takovými zahraničními spojmi jsme udržovali styk se západními imperialisty a snažil se spoutat a nimi republiku.

Cítím se také vinen tím, že jsem byl na základě úkolů, daných Slánským, spojkou mezi nim a anglickým špionem, imperialistickým agentem Zilliacusem, jehož prostřednictvím mělo spiknutí spojení s vládnoucími kruhy na západě. Kromě toho jsem poskytoval sám Zilliacusovi špionážní informace a pro oklamání veřejnosti jsem ho propagoval v časopise Světové rozhledy jako pokrokového labouristu, a to ještě v době, kdy již otevřeně vystupoval v roli obhájce Tita.

Dále obviněný vypovídá, že byl ve spojení s titovskými agenty Novoselem a Gorským, se sionisty Fischlem a dr. Fellixem, mezinárodním špionem André Simonem a s německým trockistou Paulem Merckerem, a říká, že jim dodával špionážní informace. První část své výpovědi obviněný končí slovy:

»To jsou moje hlavní zločiny, jichž jsem se dopustil. Za vedení Rudolfa Slánského a pod vlivem svého kosmopolitického sionistického zaměření jsem se dostal cestou klasní strany a obojetnictví až k nejtěžším protistátním zločinům.«

Prokurátor: »Uvedl jste, že významnou úlohu při vaší zločinné činnosti sehrál Slánský. Kdy a jak se to stalo?¢

Obviněný: »Bylo to v roce 1946, kdy jsem v době příprav na VIII. sjezd KSČ přijel z Moskvy. Setkal jsem se s Rudolfem Slánským, který mne vítal jako starého přítele a vyzval, abych k němu přišel do sekretariátu, protože si se mnou chce v klidu pohovořit. Po skončení sjezdu jsem se obešel ke Slánskému, který mně řekl, že má zájem na tom, abych se natrvalo vrátil do Československa a spolupracoval s ním v apparátě strany.«

Prokurátor: »Kdy jste přijel do Československa?¢

Předseda: »V srpnu 1946.«

Předseda: »Kdy vám začal vlastně Slánský něco říkat o svých záměrech?¢

Obviněný: »Bylo to měsíc po mém příjezdu, kdy se Slánský vrátil z dovolené. Měl jsem s ním rozhovor, v jehož průběhu jsme pracovně sekretariátu strany a projednali jsme společně mnohý vyhled do budoucnosti. Slánský mi tehdy oznámil lidi, které se mu podařilo protlačit do aparátu sekretariátu Ústředního výboru, o něž se opíral, a řekl mi, jaké plány má v tomto směru pro budoucnost.«

Předseda: »Souhlasil jste?¢

Obviněný: »Ano. Tehdy jsme, že Slánský seskupil kolem sebe stranic cizí, nepřátelské elementy, zdánlivě tím, že již před válkou byly v styku se Slánským a byly ve spojení s různými nepřátelskými kruhy. Kéž jsem Slánskému, že považuji jeho orientaci za správnou, především pak jeho postup opírat se o oddané lidi. Řekl jsem mu, že také já chci mu budu za jeho vedení spolupracovat a plnit jeho směrnice. Jako člověk, který již dávno znal Slánského, věděl jsem — a Slánský mně to později také potvrdil — že každové koncepce, které mně vyložil, neodpovídají výstavbě lidově demokratického Československa a Komunistické strany Československa. Bylo jasné, že Slánský seskupuje kolem sebe protistranické centrum, aby za pomoci svých lidí, jejich cílevědomým proszazováním do význačných funkcí ve

(Pokračování na 3. straně)